

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystrické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **DXC Technology Czech Republic s.r.o.**, IČO 05211131
sídlem Píkrtova 1737/1a, 140 00 Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti: **Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29. 11. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0157/2021/VZ, č. j. ÚOHS-39736/2021/161/ZSř,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci **bude** z účtu Krajského soudu v Brně **vrácen** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Před žalovaným probíhalo řízení ve věci návrhu společnosti OKsystem a.s. ve věci přezkoumání úkonů osoby zúčastněné na řízení jakožto zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Podpora, nutný rozvoj a ukončení OKaplikací rezortu MPSV“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 9. 2020 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 9. 2020 pod ev. č. Z2020-032736 (dále jen „zadávací řízení“). V tomto řízení vydal žalovaný rozhodnutí z 13. 9. 2021, sp. zn. ÚOHS-S0040/2021/VZ, č. j. ÚOHS-31064/2021/500/ISo, kterým žalovaný návrhu společnosti OKsystem a.s. vyhověl a zadávací řízení zrušil. Následně předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „předseda Úřadu“) vydal rozhodnutí z 29. 11. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0157/2021/VZ, č. j. ÚOHS-39736/2021/161/ZSř, jímž zamítl zadavatelův rozklad a potvrdil prvostupňové rozhodnutí žalovaného. Právě proti tomuto rozhodnutí předsedy Úřadu žalobce brojí žalobou.
2. Před meritorním posouzením žaloby se krajský soud nejdříve zabýval splněním podmínek řízení, stanovených v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť jejich splnění je nezbytným předpokladem pro připuštění věcného přezkumu žaloby (návrhu) ze strany soudu. Jednou z těchto podmínek řízení je i existence aktivní legitimace k podání žaloby (žalobní legitimace) ve smyslu § 65 s. ř. s., z něhož mimo jiné vyplývá, že „(1) *kdo tvrdí, že byl na svých právech*

zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. (2) Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není ke žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.“ V případě nesplnění této podmínky soud návrh (žalobu) usnesením odmítne podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako návrh, který „byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou“.

3. Žalobce svou aktivní legitimaci k podání žaloby odvozuje od skutečnosti, že je závažně dotčena jeho právní sféra, a to vede ke vzniku vážné újmy na jeho straně spočívající ve zmaření nákladů, které již na účast v zadávacím řízení vynaložil, a nemožnosti realizovat zisk z plnění předmětné veřejné zakázky. V této souvislosti žalobce obsáhle argumentoval judikaturou Nejvyššího správního soudu, Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, která se týkala aktivní legitimace k podání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce také poukazoval na dle jeho názoru problematické postupy osoby zúčastněné na řízení ve věci zadávání předmětné veřejné zakázky, resp. souvisejících veřejných zakázek. Podání žaloby dával také do souvislosti s tím, že osoba zúčastněná na řízení nevyužila možnosti podat proti rozhodnutí předsedy Úřadu správní žalobu, ačkoli proti tomuto rozhodnutí vyjadřuje výhrady.
4. Krajský soud se po podrobném posouzení s žalobcovou argumentací neztotožňuje a shledává, že žalobce není dle § 65 s. ř. s. aktivně legitimován k podání žaloby proti uvedenému rozhodnutí předsedy Úřadu. Vycházel při tom ze závěrů formulovaných v usnesení zdejšího soudu z 6. 3. 2019, č. j. 31 Af 16/2019-44, a zejména v rozsudku Nejvyššího správního soudu z 19. 8. 2020, č. j. 5 As 68/2019-61 (zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), jímž bylo citované usnesení aprobevováno, přičemž uvedená řízení se týkala obdobné věci (zrušení zadávacího řízení k veřejné zakázce), jako v případě nyní projednávané žaloby. Podobně jako v současné věci pak krajský soud rozhodl také usnesením z 21. 10. 2021, č. j. 29 Af 65/2019-210 (dostupné na https://www.uohs.cz/download/sbirky_rozhodnuti/rozsudky_VZ/29Af65_2019_210.pdf).
5. Rozhodnutí předsedy Úřadu bylo vydáno v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného dle § 249 a násl. zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), jehož účastníky jsou dle § 256 ZZVZ „zadavatel a v řízení zahájeném na návrh též navrhovatel; je-li předmětem řízení přezkoumání výběru dodavatele nebo výběru návrhu v soutěži o návrh, je účastníkem řízení též vybraný dodavatel nebo vybraný účastník soutěže o návrh. V řízení o spáchání přestupku je účastníkem pouze obviněný. V řízení o uložení zákazu plnění smlouvy je účastníkem řízení navrhovatel a strany smlouvy.“ V nyní projednávaném případě tedy zadavatel veřejné zakázky (osoba zúčastněná na řízení) a navrhovatel (OKsystem, a.s.). Žalobce by dle § 256 ZZVZ mohl být účastníkem toliko řízení o přezkoumání výběru dodavatele. Předmětné správní řízení však takovým řízením nebylo. Předmětem správního řízení (a následně i rozhodnutí žalovaného, resp. předsedy Úřadu) byla otázka, zda zadavatel pochybil či nikoli tím, jak stanovil zadávací podmínky, resp. zda i v jiných ohledech postupoval v souladu se ZZVZ. V průběhu celého správního řízení nešlo o přezkoumávání postup zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky.
6. Skutečnost, že přezkoumání jiných otázek postupu zadavatele v zadávacím řízení (než jeho rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky) nezasahuje žádné veřejné subjektivní právo žalobce, coby jednoho z uchazečů, je tedy vyjádřena právě v § 256 ZZVZ. Problematikou účastenství uchazeče, jakož i otázkou možného dotčení jeho veřejných subjektivních práv se podrobně zabýval např. Krajský soud v Brně v rozsudku z 10. 11. 2011, č. j. 62 Af 52/2010-89 (dostupný např. v systému ASPI pod ASPI ID: JUD302907CZ); dále též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 17. 1. 2014, č. j. 5 Afs 5/2013-29. Tato úprava v ZZVZ týkající se účastenství v řízení pro účely správního řízení konaného z důvodu přezkoumání úkonů zadavatele

žalovaným je speciálním ustanovením k definici uvedené v § 27 a § 28 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. S ohledem na výše uvedené tak žalobce ani nebyl oprávněn k podání opravných prostředků proti rozhodnutí žalovaného dle správního řádu.

7. Jelikož skutečnost, že žalobce nebyl účastníkem předmětného správního řízení, není nezbytným předpokladem jeho aktivní procesní legitimace k podání žaloby proti správnímu rozhodnutí, zabýval se zdejší soud otázkou, zda se přes uvedenou skutečnost napadené rozhodnutí závazně a autoritativně nedotklo jeho právní sféry. Správní soudy jsou povinny podrobit přezkumu akty veřejné moci dotýkající se právní sféry fyzických a právnických osob, pokud jejich přezkum není zákonem výslovně vyloučen (srov. čl. 92 Ústavy a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod; obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu z 22. 2. 2011, č. j. 2 Afs 4/2011-64, č. 2260/2011 Sb. NSS). Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS, je žalobní legitimace podle § 65 odst. 1 s. ř. s. „*dána pro všechny případy, kdy je dotčena právní sféra žalobce, tj. kdy se jednostranný úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, závazně a autoritativně dotýká jejich právní sféry. Nejde tedy o to, zda úkon správního orgánu založil, změnil, zrušil či závazně určil práva a povinnosti žalobce, nýbrž o to, zda se – podle tvrzení žalobce v žalobě – negativně projevil v jeho právní sféře*“.
8. V posuzovaném správním řízení bylo rozhodováno primárně o právech a povinnostech zadavatele (zda nastavením zadávacích podmínek, potažmo svým postupem, porušil ZZVZ či nikoli). Rozhodnutím žalovaného byla jednostranným autoritativním výrokem řešena práva a povinnosti zadavatele, když jím bylo zrušeno zadávací řízení zadavatele a byl mu uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení – bylo tak jednoznačně zasaženo do veřejných subjektivních práv zadavatele. Vedle toho mohla být postupem žalovaného dotčena procesní práva dalšího účastníka řízení, tj. navrhovatele. Samotné rozhodnutí se však přímo nedotýkalo právní sféry žalobce. Dovozením závěru o netransparentním stanovení zadávacích podmínek (či pochybení ve smyslu § 99 odst. 2 ZZVZ), který se pak promítl v rozhodnutí žalovaného, nebyla žalobci žádná jeho práva založena, změněna, odejmuta ani závazně určena. Krajský soud má tak za to, že v průběhu celého správního řízení nebylo rozhodováno o ničem, co by se přímo dotýkalo práv a povinností žalobce.
9. Předmět správního řízení a jeho výsledek, materializovaný v rozhodnutí žalovaného, se mohl žalobce týkat toliko nepřímo – faktickým důsledkem spočívajícím v tom, že náklady, které vynaložil na účast v zadávacím řízení, nedojdou jejich „zhodnocení“ ziskem z plnění předmětné veřejné zakázky. Tento závěr však není závěrem, jenž by se mohl přímo dotknout sféry žalobcových veřejných subjektivních práv.
10. Krajský soud se proto neztotožňuje s názorem žalobce ohledně existence veřejného subjektivního práva, resp. přímého dotčení jeho právní sféry. Žalobci nesvědčí veřejné subjektivní právo být vybrán jako vítězný uchazeč v předmětné veřejné zakázce ani právo na uzavření smlouvy. Výše uvedené potvrzuje např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu z 29. 4. 2008, č. j. 5 As 50/2006-137, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*stěžovatel, coby uchazeč v zadávacím řízení, nemá právo na to, aby se stal vítězným uchazečem, kterému bude veřejná zakázka přidělena, ani právo na vlastní uzavření smlouvy*“. Jediným garantovaným právem je právo na transparentní a nediskriminační postup zadavatele v zadávacím řízení a právo na nezávislý přezkum úkonů či rozhodnutí zadavatele poté, co se u něj dotčený uchazeč neúspěšně bránil námitkami dle § 241 a násl. ZZVZ.
11. Jak vyplývá z výše uvedeného, pro posouzení dotčení žalobce na jeho právech je v právě posuzované věci stěžejní odlišení důsledků vyplývajících z rozhodnutí žalovaného v případech, kdy je přezkoumáváno rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, oproti důsledkům vyplývajícím z rozhodnutí žalovaného v případech přezkumu jiných úkonů zadavatele, než je rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Zatímco v prvním případě se rozhodnutí přímo dotýká právní sféry vybraného dodavatele, v druhém případě nikoliv. Tomu odpovídá právě také

procesní úprava obsažená v ZZVZ, která v prvním případě přiznává vybranému dodavateli postavení účastníka řízení, zatímco v druhém případě nikoliv (což se týká i dosud nevybraného uchazeče).

12. Byť tedy výsledek správního řízení před žalovaným v právě posuzované věci, který spočíval ve zrušení zadávacího řízení a zakazu uzavření smlouvy danou veřejnou zakázkou, pro žalobce ve skutečnosti znamenal, že v daný okamžik nemohl očekávat, že se stane vybraným dodavatelem a bude moci uskutečnit zisk z plnění předmětu veřejné zakázky, neznamená to relevantní dotčení jeho právní sféry. Z rozhodnutí žalovaného nevyplývalo, že by se žalobce v případě nového zadávacího řízení nemohl stát vybraným uchazečem; této otázky se rozhodnutí žalovaného nikterak netýká.
13. S ohledem na povahu rozhodnutí žalovaného lze dle krajského soudu zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do žalobcovy právní sféry v žádném případě dojít nemohlo (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS). Není-li napadeným rozhodnutím žalovaného dotčena právní sféra žalobce, nesvědčí mu ani aktivní procesní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, resp. předsedy Úřadu. Krajský soud dodává, že si je vědom zmiňované obšírné žalobcovy argumentace týkající se aktivní legitimace k podání žaloby. Konstatuje však, že žalobcem zmiňovaná rozhodnutí se týkají obecných principů dané problematiky, které však byly na poli zadávání veřejných zakázek pro obdobné případy konkretizovány a vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, kterou je krajský soud vázán (zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu z 19. 8. 2020, č. j. 5 As 68/2019-61). V tomto smyslu tak v nynější věci žalobce nepředkládá argumentaci, z níž by se, s přihlédnutím ke zmiňované judikatuře, podávalo, že „*žalobce logicky, důsledně a myslitelně tvrdí, že byl vydáním napadeného rozhodnutí dotčen ve své právní sféře, a zároveň není možné zjevně a jednoznačně dospět k závěru, že k takovému dotčení v žádném případě nedošlo a dojít nemohlo*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu z 1. 4. 2022, č. j. 1 As 21/2021-30, bod 30).
14. Krajský soud proto přistoupil k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. z důvodu, že žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.
15. O nákladech řízení krajský soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.
17. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním soudu, rozhodl soud o vrácení poplatku za řízení o žalobě ve výši 3 000 Kč podle § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Poplatek tedy bude žalobci po právní moci tohoto usnesení vrácen.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. 6. 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Dana Janků